ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.A43004820
Lietas arhīva Nr. A43-0015-21/14
ECLI:LV:ADAT:2021:0805.A43004820.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2021.gada 5.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Linda Vīnkalna, tiesneses Sandra Gintere un Kristīne Kalvāne

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „/Nosaukums A/" pieteikumu par Konkurences padomes 2020.gada 15.oktobra lēmuma Nr.14 „Par pārkāpuma konstatēšanu, naudas soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Konkurences padome (turpmāk – padome) 2019.gada 20.jūnijā ierosināja lietu Nr.KL\2.2.5\19\11 „Par Konkurences likuma 13.panta pirmajā daļā noteiktā aizlieguma pārkāpumu SIA „/Nosaukums B/ darbībās"" (turpmāk – pamatlieta).

Pamatlietas ietvaros padome nosūtīja SIA „/Nosaukums A/" (turpmāk – pieteicēja) informācijas pieprasījumus: 1) 2019.gada 6.augusta vēstuli Nr.2.2-5/734 (turpmāk – vēstule Nr.1) (lietas 25.–26.lapa); 2) 2019.gada 29.novembra vēstuli Nr.2.2-5/1074 (turpmāk – vēstule Nr.2) ar atgādinājumu, ka pieprasītā informācija nav sniegta, nosakot jaunu termiņu informācijas sniegšanai un ietverot papildu jautājumus (lietas 28.–29.lapa); 3) 2020.gada 15.jūnija vēstuli Nr.2.2-5/671 (turpmāk – vēstule Nr.3) ar atgādinājumu, ka pieprasītā informācija nav sniegta, nosakot jaunu termiņu informācijas sniegšanai līdz 2020.gada 3.jūlijam (lietas 32.lapa).

Tā kā pieteicēja uz informācijas pieprasījumiem nesniedza atbildes, padome 2020.gada 27.augustā ierosināja lietu Nr.PP\2.2-8\20\1 „Par Konkurences likuma 9.4panta pirmās daļas pārkāpumu SIA „/Nosaukums A/" darbībās" (turpmāk – izskatāmā lieta).

Izskatāmās lietas ietvaros pieteicēja iesniedza padomē paskaidrojumu par tās rīcību, laikus nesniedzot informāciju pēc padomes pieprasījuma, kā arī sniedza atbildes uz informācijas prasījumiem pamatlietā.

Padomes 2020.gada 15.oktobra lēmumā Nr.14 „Par pārkāpuma konstatēšanu, naudas soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicējas darbībās konstatēts Konkurences likuma 9.4panta pirmās daļas pārkāpums un saskaņā ar Konkurences likuma 9.4panta otro daļu pieteicējai uzlikts naudas sods 0,2% apmērā no tās pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, nosakot galīgo naudas sodu 7463 euro.

[2] Pieteicēja vērsās apgabaltiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, pamatojot šādi.

[2.1] Padome lūdza pieteicējai sniegt informāciju, izmantojot elektronisko sakaru līdzekļus. Pieteicējas ieskatā informācijas pieprasījumi pieteicējai nav paziņoti atbilstoši Paziņošanas likumam.

Paziņošanas likuma 9.panta otrajā daļā noteikts, ka iestāde var paziņot dokumentu ar elektroniskā pasta (turpmāk – e-pasts) starpniecību, bet iestādei ir jāpaziņo dokuments uz personas norādīto e-pasta adresi. Tas pieteicējas ieskatā nozīmē, ka šādu dokumentu paziņošanas veidu iestāde var izmantot tikai tad, ja persona ir izteikusi vēlmi saņemt dokumentu uz e-pasta adresi.

[2.1.1] E-pasta adrese /elektroniskā pasta adrese Nr.1/, uz kuru padome nosūtīja vēstuli Nr.1, nav publicēta Lursoft datu bāzē vai portālā www.latvija.lv, vai citur kā pieteicējas oficiālā e-pasta adrese vai oficiālā elektroniskā adrese Oficiālās elektroniskās adreses likuma izpratnē, kuru valsts iestādes var izmantot, lai sazinātos ar pieteicēju. Turklāt ne pirms, ne pēc vēstules Nr.1 saņemšanas pieteicēja nav paziņojusi padomei savu vēlmi saņemt dokumentus uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, vai padome ir pārbaudījusi tīmekļa vietnes /mājaslapa/, no kuras padome ieguva minēto e-pasta adresi, piederību pieteicējai. Līdz ar to vēstule Nr.1 netika nosūtīta pieteicējas tiesībām un likumiskajām interesēm atbilstošā veidā.

[2.1.2] Pieteicēja nepaziņoja padomei savu vēlmi saņemt paziņojumus un dokumentus uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/, kā arī nekur nepublicēja šo adresi kā oficiālo e-pasta adresi vai oficiālo elektronisko adresi

Oficiālās elektroniskās adreses likuma izpratnē, kuru valsts var izmantot, lai sazinātos ar pieteicēju.

Padomei nav pamata apgalvot, ka pieteicēja ir sasniedzama minētajā e-pasta adresē, pamatojoties tikai uz to, ka no šādas adreses padome saņēma lūgumu pagarināt atbildes sniegšanas termiņu, jo padome nevarēja identificēt lūguma nosūtītāju sakarā ar to, ka lūgums nav parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, bet zem lūguma norādītais teksts „/pers. A/ SIA „/Nosaukums C/" Co-Founder" arī neļauj precīzi identificēt nosūtītāju. Līdz ar to vēstule Nr.2 netika nosūtīta pieteicējas tiesībām un likumiskajām interesēm atbilstošā veidā.

[2.1.3] Pieteicēja savā 2020.gada 6.oktobra viedoklī uz padomes paziņojumu par pārkāpumu norādīja, ka e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ ir izveidotas tehnisko jautājumu risināšanai, kurus administrē tehniskie darbinieki, bet saņemtās vēstules pēc 20 dienām automātiski tiek nosūtītas elektroniskajā arhīvā glabāšanai. Līdz ar to minētās adreses saziņai ar pieteicēju nav izmantojamas, izņemot gadījumu, ja nepieciešams risināt tehniska rakstura jautājumus saistībā ar pieteicējas sniegtajiem pakalpojumiem. Ņemot vērā, ka šos e-pastus izmanto vairāki lietotāji, tad tie, saņemot vēstules Nr.1 un Nr.2, varēja nepiešķirt tām nozīmi, īpaši ņemot vērā, ka šo vēstuļu parakstītāji nav padomes vadītājs vai augstākas amatpersonas.

[2.1.4] Padomei nav pamata apgalvot, ka pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ telefoniski apstiprināja vēstules Nr.2 saņemšanu, jo pieteicēja nepaziņoja padomei tās valdes locekļa telefona numuru saziņai un šajā sakarā padome nevarēja precīzi identificēt personu, kurai tā piezvanīja, kā arī zvana saņēmējs nevarēja identificēt personu, kura tai zvanīja. Turklāt, ņemot vērā pēdējo gadu laikā Latvijā strauji pieaugošo krāpniecisko zvanu skaitu un krāpnieku tendenci uzdoties par banku vai valsts iestāžu darbiniekiem, zvana saņēmējs nevar pārbaudīt un identificēt zvanītāju, kā arī padomes darbinieki nevar pārbaudīt personas, kam tie zvana, identitāti.

Ja padome atbilstoši Paziņošanas likumam izmantotu tādu saziņas veidu, kas ir publiski pieejams, – pieteicējas juridisko adresi –, tad ar lielu iespējamību padome būtu saņēmusi atbildi uz vēstulē Nr.1 un Nr.2 minētajiem jautājumiem daudz ātrāk.

[2.2] Pieteicēja nesaņēma vēstuli Nr.3.

Pieteicēja 2020.gada 6.oktobra paskaidrojumā padomei norādīja, ka Valsts adrešu reģistrā tika veiktas izmaiņas un sakarā ar to pieteicējas juridiskā adrese /adrese A/ nepastāv un tās vietā ir reģistrēta adrese /adrese B/. Adrese /adrese A/ nepastāv arī pasta reģistrā, un, iespējams, tāpēc netika nogādāta pieteicējai.

Adreses maiņu veica valsts iestādes, un pieteicējai netika paziņots par adreses /adrese A/ dzēšanu no Valsts adrešu reģistra. Pieteicēja nepiekrīt padomes secinājumiem, ka pieteicēja nesekoja līdzi aktuālajai juridiskajai adresei, jo pieteicēja periodiski saņēma korespondenci, kura tika sūtīta uz adresi /adrese A/. To pierāda arī tas, ka pieteicēja saņēma paziņojumu par pārkāpumu, kas tika nosūtīts 2020.gada 1.septembrī ierakstītā pasta sūtījumā. No paziņojumā par pārkāpumu norādītā pieteicēja uzzināja par to, ka vēstule Nr.3 tai netika piegādāta.

Konstatējot, ka adrese /adrese A/ nav pasta reģistrā, pieteicēja 2020.gada 6.oktobrī pārreģistrēja savu juridisko adresi uz adresi /adrese B/.

Padome nav ņēmusi vērā, ka pieteicēja vēstuli Nr.3 nesaņēma no pieteicējas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, bet nepamatoti vērtējusi pieteicējas rīcību kā izvairīšanos no pieprasītās informācijas sniegšanas.

[2.3] Kritiski vērtējams padomes apgalvojums, ka padome centusies sasniegt pieteicēju, bet pieteicēja ir pieļāvusi ilgstošu procesuālo pārkāpumu.

Atbildes sniegšanas termiņš uz vēstuli Nr.2 beidzās 2019.gada 16.decembrī, bet padome vēstuli Nr.3 uz pieteicējas juridisko adresi nosūtīja tikai 2020.gada 15.jūnijā. Fakts, ka padome vairāk nekā sešus mēnešus gaidīja atbildi uz pieprasīto informāciju un nekavējoties pēc vēstules Nr.2 norādītā atbildes sniegšanas termiņa izbeigšanās nenosūtīja pieteicējai uz juridisko adresi pieprasījumu sniegt informāciju, norāda uz to, ka pieprasītā informācija nebija nozīmīga lietas izmeklēšanā un neietekmēja pamatlietā veikto izpētes darbību efektivitāti. Līdz ar to nav konstatējams pārsūdzētajā lēmumā norādītais ilgstošs procesuālā pārkāpuma izdarīšanas fakts.

[2.4] Padomei nav pamata apgalvot, ka pieteicēja nesadarbojās ar padomi. Pieteicēja piedāvāja savu sadarbību un palīdzību pamatlietas izmeklēšanā, jo pieteicējas valdes loceklis ir augsti kvalificēts speciālists, kas var palīdzēt padomei izmeklēšanā.

[2.5] Pieteicēja ir faktiski sodīta par padomes vēstules Nr.1 un Nr.2 nepareizu paziņošanas veidu, par no pieteicējas neatkarīgiem apstākļiem sakarā ar adreses maiņu, ko ierosināja valsts iestāde, un par pastnieka rīcību, kas sakarā ar adreses maiņu pieteicējai nepiegādāja vēstuli Nr.3.

[2.6] Pieteicējai noteiktais naudas sods ir nesamērīgs un neatbilst iespējamā pārkāpuma smagumam.

Attiecībā uz procesuālā pārkāpuma smagumu un noteikto naudas soda apmēru ir jāņem vērā: 1) pieteicējas minētie apsvērumi par dokumentu un informācijas piegādāšanu pieteicējai; 2) nepareizi izvērtēts pārkāpumu ilgums, īpaši ņemot vērā padomes bezdarbību sešu mēnešu laikā (no 2019.gada 16.decembra līdz 2020.gada 15.jūnijam), kas norāda uz pieprasīto ziņu svarīguma un nozīmes pakāpi; 3) kā ziņu nesniegšana ietekmēja lietas izmeklēšanas efektivitāti, kas pienācīgā veidā netika vērtēts pārsūdzētajā lēmumā; 4) pārkāpuma radītās konkrētas sekas, kas nav norādītas pārsūdzētajā lēmumā; 5) pieteicējas atbildību mīkstinošie apstākļi, kas pārsūdzētajā lēmumā nav norādīti un izvērtēti; 6) uzliktā naudas soda samērīgums, kas pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēts; 7) uzliktā naudas soda apmēra pamatotība, kas pārsūdzētajā lēmumā nav norādīta.

Pieteicēja ir atzinusi savu vainu, vaļsirdīgi nožēlo izdarīto un ir gatava kompensēt zaudējumus, sniedzot padomei profesionālas konsultācijas. Ja tiesa atzīs, ka pieteicēja ir jāsoda, pieteicēja ir gatava labprātīgi samaksāt taisnīgu naudas sodu vai noslēgt izlīgumu ar padomi par naudas soda samaksu, kas pieteicējas ieskatā nevar pārsniegt 2000 euro. Pieteicēja

ir gatava arī kompensēt ar juridisko strīdu saistītās izmaksas.

Kā pieteicējas atbildību mīkstinošs apstāklis ir vērtējams tas, ka tā nav pamatlietas dalībniece. Pieteicēja ir tikai tirgus dalībniece, un tai pamatlietā ir tikai liecinieka, kam ir vai nav pieejama padomei nepieciešamā informācija, statuss. Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, vai pieteicējas 2020.gada 6.oktobrī sniegtā informācija ir bijusi noderīga, svarīga un ietekmēja pamatlietas izmeklēšanu.

[2.7] Pieteicēja, iesniedzot sūdzību tiesā, nemēģina izvairīties no atbildības vai vilcināt naudas soda samaksu, ja tiks atzīts, ka ir pieļauts pārkāpums un ja pārsūdzētais lēmums par naudas soda uzlikšanu ir pamatots un taisnīgs. Pieteicēja jau ir pārskaitījusi ar pārsūdzēto lēmumu uzlikto naudas sodu tiesu izpildītāja depozīta kontā.

[3] Pieteicēja apgabaltiesai iesniedza vairākus paskaidrojumus, kuros norādīja šādus apsvērumus.

[3.1] Padome, izvēloties vēstules nosūtīšanas veidu un izmantojot elektroniskos un telefoniskos sakarus, faktiski mēģināja uzminēt, vai mājaslapa /mājaslapa/, e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ un telefona numurs /telefona numurs/ pieder pieteicējai, bet pieteicēja šādu informāciju nav publicējusi publiski pieejamās tīmekļa vietnēs.

Pieteicēja nav saņēmusi vēstules Nr.1 un Nr.2. Pieteicēja pieļauj, ka padome patiešām nosūtīja minētās vēstules elektroniski, taču anti surogātpasta sistēma un pretvīrusu filtri tās automātiski identificēja kā surogātpastu un automātiski tās dzēsa vai vīrusa darbības rezultātā pārsūtīja uz citām e-pasta adresēm, un tādējādi vēstules nav nonākušas e-pasta adresē /elektroniskā pasta adrese Nr.1/.

[3.2] Pārsūdzētajā lēmumā norādītais apgalvojums par vēstules Nr.1 nosūtīšanu uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ nav pierādīts ar lietā esošiem pierādījumiem pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī. Padomes priekšsēdētājs nepārbaudīja pierādījuma esamību, tāpēc padomes apgalvojums un pārsūdzētais lēmums šajā daļā nav pamatots.

Padome kā pierādījumu lietas materiāliem pievienoja izdruku no e-pasta. Šīs izdrukas augšējā daļā ir redzams, ka e-pasta vēstules nosūtītāja ir /pers. B/ nevis pieteicējas valdes loceklis /pers. A/. Lietas materiāliem ir pievienota arī e-pasta izdruka, kuras augšējā daļā ir norādīts, ka e-pasta vēstules nosūtītāja ir /pers. C/.

Pieteicējai nav zināma /pers. B/, ar šo personu pieteicējai nav un nekad nav bijušas darba attiecības, viņa nebija pilnvarota pārstāvēt pieteicēju.

Izdrukās norādītais pieteicējas valdes locekļa vārds un uzvārds nenozīmē, ka lūgumu pagarināt atbildes sniegšanas termiņu nosūtīja pieteicējas valdes loceklis, bet padomes apgalvojums, ka lūgumu parakstījis pieteicējas valdes loceklis, nav pierādīts ar lietā esošajiem materiāliem pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī, jo tam nav pievienots pieteicējas valdes locekļa lūgums, kas parakstīts ar drošu elektronisko parakstu.

[3.3] Nav pierādījumu tam, ka vēstule Nr.2 tika nosūtīta uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ Tādējādi padomes priekšsēdētājs nepārbaudīja šī pierādījuma esamību. Padomes apgalvojums un pārsūdzētais lēmums šajā daļā nav pamatots.

[3.4] Telefonogramma, kas pievienota lietas materiāliem, ir sastādīta kā dienesta ziņojums, kuram nav pievienots telefona sarunas atšifrējums.

Pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ atceras, ka bija kāds zvans, bet ar citu saturu. Turklāt /pers. A/ nebija iespējams identificēt zvanītāju, jo viņam nebija uzrādīta amatpersonas dienesta apliecība vai attiecīga pilnvara.

No telefonogrammas nevar izdarīt secinājumu, ka /pers. A/ apstiprināja vēstules Nr.1 un Nr.2 saņemšanu.

Ņemot vērā, ka lietas materiālos, uz kuru pamata tika pieņemts pārsūdzētais lēmums, nav telefona sarunas atšifrējuma vai telefona sarunas audio ieraksta, kā arī pārsūdzētajā lēmumā šie pierādījumi nav minēti, bet pārsūdzētais lēmums ir pieņemts, tikai pamatojoties uz dienesta ziņojumu (telefonogrammu), kas pats par sevi nevar kalpot par pierādījumu, secināms, ka padomes priekšsēdētājs nepārbaudīja pierādījuma esamību, tāpēc padomes apgalvojums un pārsūdzētais lēmums šajā daļā nav pamatots.

Padomei ir jāpierāda, ka tai bija pilnvara vai cits dokuments, kas piešķīra padomes amatpersonai, kas zvanīja pieteicējai, tiesības pārstāvēt padomi lietā ar pieteicēju, kā arī dokuments, kurā paredzēta kārtība, kādā padomes amatpersona, sazinoties ar privātpersonām, var sevi identificēt un dod privātpersonai iespēju pārbaudīt amatpersonas pilnvaras.

Izvērtējot padomes mēģinājumu sazināties ar pieteicēju, izmantojot telefonsakarus, jāņem vērā, ka Latvijā aktīvi uzdarbojas telefonkrāpnieki, kas zvana Latvijas iedzīvotājiem un uzdodas par bankas vai valsts iestāžu darbiniekiem. Bankas, valsts policija, valsts iestādes pastāvīgi brīdina iedzīvotājus par telefonkrāpniekiem, un Latvijas ziņu portālos ir daudz rakstu par telefonkrāpnieku upuriem.

[3.5] Pieteicēja nav nekustamā īpašuma, kurā reģistrēta tās juridiskā adrese, īpašniece. Līdz ar to pieteicējai netika nosūtīts administratīvais akts par adreses maiņu un tā nebija informēta par šo faktu. Pieteicēja nepiekrīt, ka tai bija pienākums nekavējoties pēc adreses maiņas iesniegt komercreģistra iestādei pieteikumu adreses maiņas ieraksta izdarīšanai, jo pieteicēja nav izmaiņu ierosinātāja, nav nekustamā īpašuma īpašniece un nav mainījusi atrašanās vietu dabā.

[3.6] Padome ir norādījusi, ka pamatlietas izmeklēšana tika kavēta būtiskā laika periodā – desmit mēnešus, kas raksturo pieteicējas pārkāpumu radītās sekas, taču padome nav pamatojusi, kāpēc tā, nesagaidot atbildi uz vēstuli Nr.1 un Nr.2, vēstuli Nr.3 pieteicējai nosūtīja uz juridisko adresi tikai pēc sešiem mēnešiem pēc atbildes sniegšanas termiņa izbeigšanās.

[4] Paskaidrojumos apgabaltiesai padome norādīja, ka pieteikums ir nepamatots šādu iemeslu dēļ.

[4.1] Pieteikumā paustais viedoklis, ka padomei nav pamata apgalvot, ka pieteicēja būtu sasniedzama e-pasta adresēs /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un /elektroniskā pasta adrese Nr.2/, ir nepamatots. Padomē 2019.gada 30.augustā saņemtais pieteicējas valdes locekļa /pers. A/ lūgums pagarināt atbildes sniegšanas termiņu uz vēstuli Nr.1 tika nosūtīts no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ Tātad pieteicēja bija sasniedzama e-pasta adresē /elektroniskā pasta adrese Nr.1/, uz kuru tika nosūtīta vēstule Nr.1, un vēstuli Nr.1 tā bija saņēmusi. Savukārt no /pers. A/ sniegtās e-pasta atbildes izriet, ka arī e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ pieteicēja izmanto saziņai ar valsts iestādēm.

No pieteikuma satura neizriet, ka pieteicēja noliedz vēstuļu Nr.1 un Nr.2 saņemšanu. Lai gan pieteicēja norāda, ka e-pasta adrese /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ vai /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ nav reģistrēta kā tās oficiālā e-pasta adrese vai oficiālā elektroniskā adrese Oficiālās elektroniskās adreses likuma izpratnē, pieteicējas apstiprinājums tam, ka e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ administrē tās darbinieki, apstiprina, ka uz minētajām e-pasta adresēm nosūtītā korespondence pieteicējai bija pieejama.

Ja pieteicējas tehniskie darbinieki patvaļīgi ir izlēmuši nepievērst uzmanību padomes sūtītajām vēstulēm, pieteicējai ir jāuzņemas atbildība par darbinieku rīcību, un šis apstāklis nav uzskatāms par objektīvu un no pieteicējas neatkarīgu šķērsli dokumentu saņemšanai.

Dokumentu paziņošanas procesa būtisks princips ir līdzdarbības (sadarbības) pienākums dokumenta paziņošanā. Sadarbības pienākums izpaužas kā pienākums: 1) pieņemt iestādes paziņoto dokumentu; 2) paziņot savu adresi (tās izmaiņas) iestādei; 3) būt sasniedzamam iestādei paziņotajā adresē; 4) būt atbildīgam par sadarbību ar savu pārstāvi vai adresē esošo personu dokumenta nodošanā.

E-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ un /pers. A/ telefona numuru padome ieguva no pieteicējas valdes locekļa. Tādējādi nav pamatots pieteicējas norādītais, ka padome ir mēģinājusi uzminēt pieteicējas mājaslapas, e-pasta adrešu /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ un telefona numura /telefona numurs/ piederību pieteicējai.

Ir apšaubāms, ka kādai ar lietu nesaistītai trešajai personai būtu pieejama padomes sūtīta korespondence pieteicējai un ka šī trešā persona būtu ieinteresēta uz to atbildēt, lūdzot pagarināt atbildes sniegšanas termiņu.

Padome nav kļūdījusies attiecībā uz /pers. A/ identifikāciju un attiecīgi saziņu ar /pers. A/, jo, nosūtot tiesai pieteikumu, /pers. A/ ir norādījis to pašu telefona numuru, kas norādīts 2019.gada 30.augusta padomei adresētajā e-pastā.

Apstāklis, ka pieteicēja nav izmeklējusi, vai pieteicējas vārdā ar padomi ir sazinājusies cita – ar pieteicēju nesaistīta persona –, un tā nav iesniegusi informāciju, kas apliecinātu pretējo, liecina, ka pieteicēja pati neattiecas nopietni pret savu norādīto argumentu.

Izdruka no padomes iekšējās dokumentu vadības sistēmas apliecina, ka 2019.gada 6.augusta informācijas pieprasījums pieteicējai tika nosūtīts vairākkārt – gan 2019.gada 6.augustā to nosūtot uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/, gan atkārtoti to nosūtot 2019.gada 8.augustā uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/.

No lietas materiāliem ir redzams, ka 2019.gada 30.augusta e-pasta vēstules sūtītājs ir pieteicējas valdes loceklis /pers. A/. Izdrukas augšējā daļā ir redzams personas – /pers. B/ – vārds, kas saņemto e-pastu izdrukāja. /pers. B/ 2019.gada 30.augustā bija padomes sekretāre, kurai bija piekļuve padomes e-pastam.

Izdruka no padomes iekšējās dokumentu vadības sistēmas apliecina, ka 2019.gada 29.novembra informācijas pieprasījums pieteicējai tika nosūtīts vairākkārt – gan 2019.gada 29.novembrī, nosūtot uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/, gan atkārtoti to nosūtot 2019.gada 3.decembrī uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/.

[4.2] Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka padome nevarēja identificēt personu, kurai tā piezvanīja. Padome informāciju par pieteicējas valdes locekļa telefona numuru ieguva no /pers. A/ 2019.gada 30.augusta atbildes e-pasta padomei, kurā bija norādīts, ka /pers. A/ telefona numurs ir /telefona numurs/. Sniedzot šo informāciju padomei, pieteicēja tās valdes locekļa /pers. A/ personā paziņoja iestādei /pers. A/ numuru saziņai.

Minēto telefona numuru /pers. A/ ir norādījis arī 2020.gada 10.novembra e-pasta vēstulē Administratīvajai apgabaltiesai, nosūtot pieteikumu.

No 2019.gada 5.decembra telefonogrammas redzams, ka pa minētā telefona numuru sazvanītā persona apstiprināja, ka ir pieteicējas valdes loceklis /pers. A/. Līdz ar to padome veica nepieciešamas, samērīgas darbības, lai identificētu sazvanīto personu.

No 2019.gada 5.decembra telefonogrammas izriet, ka padomes amatpersona neuzdeva pieteicējas valdes loceklim jautājumus, kas saistīti ar pieteicējas vai tās valdes locekļa bankas kontu, un nemēģināja iegūt ar to saistītu informāciju, kas mudinātu pieteicēju domāt par iespējami krāpnieciskām darbībām un apšaubīt padomes amatpersonas identitāti. No telefonsarunas un no tajā paustās informācijas neviena sarunā iesaistītā persona nebūtu varējusi iegūt informāciju, kas potenciāli varētu kaitēt pieteicējai, radot personai, kas sazinājusies ar /pers. A/, mantisku vai cita veida labumu vai sniedzot iespēju izmantot pausto informāciju, lai šādu labumu saņemtu.

No telefonogrammas ir secināms, ka /pers. A/ bija informēts, ka padome bija nosūtījusi pieteicējai informācijas pieprasījumus, un /pers. A/ norādīja, ka iepazīsies ar padomes atsūtītajiem informācijas pieprasījumiem. Ja /pers. A/ pauda apņemšanos ar tiem iepazīties, secināms, ka attiecīgie informācijas pieprasījumi viņam bija pieejami. Ja šādas vēstules /pers. A/ nebūtu pieejamas, /pers. A/ kā krietnam un rūpīgam saimniekam (kā pieteicējas valdes loceklim, kuram atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmajai daļai savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam) būtu jāveic nepieciešamās darbības, lai pie tām piekļūtu, nepieciešamības gadījumā sazinoties ar padomi. Šādas darbības /pers. A/ vai cits pieteicējas pārstāvis neveica.

Ja pieteicējai bija šaubas par personu, kas ar pieteicējas valdes locekli sazinājusies, pieteicēja varēja sazināties ar padomi, lai pārliecinātos, ka saņemtais zvans patiešām ir saņemts no padomes amatpersonas. Ar argumentu par telefonkrāpniekiem pieteicēja attaisno savu nolaidīgo rīcību.

[4.3] Nav piešķirama ticamība pieteicējas apgalvojumiem par vēstules Nr.3 nepiegādāšanu no pieteicējas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ. Atbilstoši Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likuma 11.panta trešajai daļai pašvaldības dome maina nosaukumus vai numurus ēkām. Minētā likuma 11.panta trešā daļa paredz, ka numuru maiņu ēkām pašvaldības dome var nodot kādai no šīs pašvaldības institūcijām. No minētā likuma 11.panta ceturtās daļas izriet, ka lēmumu par numura maiņu attiecīgā pašvaldība piecu darba dienu laikā pēc tā parakstīšanas nosūta Valsts zemes dienestam.

Lēmums par adreses maiņu ir administratīvais akts. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta otro daļu administratīvo aktu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Ievērojot minēto, Jūrmalas pilsētas domes Pilsētplānošanas nodaļai bija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā jāpaziņo administratīvā akta adresātam – nekustamā īpašuma īpašniekam – par tās pieņemto lēmumu attiecībā uz adreses maiņu.

No pieteikumā ietvertās informācijas secināms, ka pieteicēja nav veikusi darbības, lai noskaidrotu, kādēļ tā nav saņēmusi informāciju par adreses maiņu Valsts adrešu reģistrā un vai attiecīgā informācija tai nosūtīta.

No Komerclikuma 139.panta pirmās daļas izriet pieteicējas valdes pienākums juridiskas adreses maiņas gadījumā iesniegt pieteikumu komercreģistra iestādei attiecīga ieraksta izdarīšanai. Ņemot vērā, ka pieteicējas juridiskajai adresei ir jāsakrīt ar adrešu reģistrā norādīto adresi, gadījumā, ja adrešu reģistrā tiek veiktas izmaiņas, pieteicējai ir jāseko tam līdzi, lai tiktu veiktas izmaiņas komercreģistrā pieejamajā pieteicējas juridiskajā adresē. To apliecina Uzņēmumu reģistra skaidrojums, ka jebkurai adresei Latvijas Republikā, tajā skaitā arī sabiedrības juridiskajai adresei, ir jābūt reģistrētai un jāsakrīt ar adrešu reģistrā reģistrēto adresi.

Vadoties no publiski pieejamās informācijas, Uzņēmumu reģistrs no 2015.gada 18.decembra tās juridiskās adreses, kas pilnībā atbilst adrešu reģistra aktuālajai informācijai, regulāri salīdzina ar adrešu reģistra datiem un izmaiņu gadījumā aktualizē, kā tas izriet arī no likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.4panta otrās daļas. Kā skaidro Uzņēmumu reģistrs, šajos gadījumos tam nekāda papildu informācija par juridiskās adreses maiņu nav jāsniedz. Taču ir gadījumi, kad adreses automātiska aktualizēšana nav iespējama, un tādos gadījumos pieteicējai pašai ir jāizrāda iniciatīva, nosūtot Uzņēmumu reģistram informāciju par jauno adresi.

No pieteicējas sniegtās informācijas konstatējams, ka pieteicēja nav nodrošinājusi, lai tās juridiskā adrese sakristu ar Valsts adrešu reģistrā norādīto adresi.

[4.4] Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējai piemērotais naudas sods ir nesamērīgs un samazināms.

Pārsūdzētā lēmuma 36.punktā ir skaidrots, ka pieteicējas darbības vērtējamas kā tirgus dalībnieka nesadarbošanās, un šādas rīcības rezultātā tika liegts padomei objektīvi pārbaudīt informāciju vismaz desmit mēnešus. Tādējādi tika kavēta pamatlietas izmeklēšana būtiski ilgā laika periodā.

Pieteicēja bija informēta par pienākumu sniegt padomei pieprasīto informāciju, tostarp periodā no 2019.gada 16.decembra līdz 2020.gada 15.jūnijam. Pieteicēja noteiktos termiņus neievēroja.

Attiecībā par atbildību mīkstinošiem apstākļiem padome pārsūdzētajā lēmumā ņēma vērā, ka pieteicēja izpildīja padomes uzlikto pienākumu pēc tam, kad ierosināja procesuālā pārkāpuma lietu un nosūtīja par to paziņojumu. Minētais vērtējams kopsakarā ar Ministru kabineta 2016.gada 29.marta noteikumu Nr.179 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā, 13. un 14.1pantā un Negodīgas mazumtirdzniecības prakses aizlieguma likuma 5., 6., 7. un 8.pantā paredzētajiem pārkāpumiem" (turpmāk – noteikumi Nr.179) 22.1.2.apakšpunktu, kas nosaka, ka padome kopējo naudas sodu var samazināt, ja tirgus dalībnieks brīvprātīgi novērsis pārkāpuma sekas, pirms padome pieņēmusi lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu.

Pārsūdzētajā lēmumā ir norādīti un izvērtēti pieteicējas atbildību mīkstinošie apstākļi, un pretēji pieteicējas paustajam pārsūdzētajā lēmumā ir pamatojums pieteicējai piemērotā naudas soda apmēram.

Padome vairākkārt pieteicējai atgādināja par nepieciešamību sniegt informāciju, tāpēc apstāklim, ka vēstule Nr.3 tika nosūtīta aptuveni sešus mēnešus pēc atbildes sniegšanas termiņa izbeigšanās, nav nozīmes, jo pieteicējai nebija pamata paļauties, ka padomes pieprasītā informācija vairs nav nepieciešama. Savukārt gadījumā, ja pieteicēja to apšaubīja, tā varēja vērsties padomē un to precizēt. Pieteicēja ar šādu jautājumu padomē nebija vērsusies.

Pamatlieta tika ierosināta 2019.gada 20.jūnijā. Atbilstoši Konkurences likuma 27.panta trešajai daļai pamatlietas lēmuma pieņemšanas termiņš ir pagarināts un pamatlietā lēmums vēl nav pieņemts, jo nav noslēgusies lietas izpēte. Padomei nav tiesību pieprasīt informāciju, kurai nebūtu nozīme tās lēmuma pieņemšanā. Pieņemot lēmumu pamatlietā, padome ņems vērā pamatlietā esošos materiālus, tostarp arī pieteicējas novēloti sniegtās atbildes. Pieteicējas sniegtā informācija lietā tiek izmantota: 1) tirgus definēšanā, lai noteiktu, kuras programmas ir ietveramas konkrētajā tirgū un kuru programmu izplatītāji ir uzskatāmi par SIA „/Nosaukums B/" konkurentiem; 2) iespējamā SIA „/Nosaukums B/" dominējošā stāvokļa novērtēšanā: pieteicējas iesniegtā informācija par ienākumiem no licenču pārdošanas tika izmantota, lai novērtētu, vai SIA „/Nosaukums B/" atrodas dominējošā stāvoklī pamatlietā definētajā tirgū.

Pieteicējas sniegtā informācija tiks izmantota pamatlietā. Savukārt soda apmērs atbilstoši pārsūdzētā lēmuma 33.punktā norādītajam tika noteikts, ņemot vērā procesuālā pārkāpuma apstākļus, smagumu un ilgumu. Atbilstoši pārsūdzētā lēmuma 34.punktā norādītajam procesuālā pārkāpuma smaguma izvērtējumā tika ņemts vērtā, ka pieteicējas rīcībā var būt informācija, kurai var būt nozīme pamatlietā.

Padome nepiekrita pieteicējas norādītajam, ka tiesai ir jāņem vērā pamatlietas iznākums, izvērtējot pieteicējai piemēroto

sodu. Pieteicējai tika piemērots naudas sods par to, ka tā neizpildīja no Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1.punkta izrietošo pienākumu padomes pieprasījumā noteiktajā termiņā sniegt pieprasīto informāciju. Pamatlietas iznākums neietekmē apstākli, ka pieteicēja nesniedza informāciju padomes pieprasītajā termiņā.

[4.5] Padome ievēroja labas pārvaldības principu, sagatavojot atkārtotus informācijas pieprasījumus pieteicējai, kā arī cenšoties sazināties ar pieteicēju gan telefoniski, gan izmantojot e-pastu, gan nosūtot vēstuli uz pieteicējas juridisko adresi. Pieteicējas pienākums bija atbildēt jau uz pirmo informācijas pieprasījumu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, novērtējusi pierādījumus kopsakarā ar lietas dalībnieku argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Pārsūdzētājā lēmumā piemērots Konkurences likuma 9.4panta pirmās daļas 1.punkts, otrā un trešā daļa un noteikumu Nr.179 3.punkts.

Konkurences likuma 9.4panta pirmā daļa noteic, ka padome ir tiesīga uzlikt naudas sodu šādos gadījumos: par informācijas nesniegšanu lietas ietvaros noteiktajā termiņā un apjomā pēc padomes pieprasījuma vai normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos (1.punkts); nepilnīgas informācijas nekoriģēšanu noteiktajā termiņā lietas ietvaros (2.punkts); informācijas nesniegšanu tirgus uzraudzības ietvaros noteiktajā termiņā un apjomā pēc padomes atkārtota pieprasījuma (3.punkts); nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšanu (4.punkts); atteikšanos pildīt padomes amatpersonu likumīgās prasības (5.punkts); šā likuma 9.panta piektās daļas 4.punkta „g" apakšpunktā noteiktajā kārtībā veikta aizzīmogojuma bojāšanu (6.punkts).

Atbilstoši minētā panta otrajai daļai par panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem padome ir tiesīga uzlikt naudas sodu līdz vienam procentam no tirgus dalībnieka pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, bet ne mazāk kā 50 euro.

Minētā panta trešā daļa noteic, ka finanšu gada neto apgrozījumu, no kura aprēķina naudas sodu, nosaka atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem, kas izdoti saskaņā ar šā likuma 12.panta piekto daļu.

Noteikumu Nr.179 3.punkts noteic, ka naudas sodu aprēķina procentos no tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā pārskata (finanšu) gada neto apgrozījuma pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas.

[7] Lietā pārbaudāms, vai lietā ir pierādīts, ka pieteicēja noteiktajā termiņā pēc padomes pieprasījuma nesniedza pieprasīto informāciju, kā tas atzīts pārsūdzētajā lēmumā.

[8] No lietas materiāliem izriet, ka padome pamatlietas ietvaros pieteicējai pieprasīja noteiktā termiņā sniegt informāciju ar vēstuli Nr.1, atkārtoti – ar vēstuli Nr.2, pagarinot sākotnēji noteikto termiņu, bet ar vēstuli Nr.3 vēlreiz pagarināja sākotnējo termiņu informācijas iesniegšanai. Pieteicēja informāciju neiesniedza arī ar vēstuli Nr.3 pagarinātajā termiņā.

[9] Pieteicēja izteikusi argumentus, ka tā informācijas pieprasījumus nesaņēma. Līdz ar to apgabaltiesa pārbaudīs, vai lietā ir pierādīts, ka informācijas pieprasījumi pieteicējai tika nosūtīti un ka pieteicēja tos saņēma.

[10] No lietas materiāliem redzams, ka vēstuli Nr.1 padome 2019.gada 6.augustā nosūtīja uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ (lietas 131.lapas otra puse). 2019.gada 8.augustā padome nosūtīja vēstuli Nr.1 atkārtoti uz to pašu e-pasta adresi, jo nesaņēma apstiprinājumu par vēstules Nr.1 saņemšanu (lietas 27., 132.lapa).

2019.gada 30 augustā padomē tika saņemta e-pasta vēstule no adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.2/ ar lūgumu pagarināt atbildes sniegšanas datumu līdz 2019.gada 10.septembrim. Sūtītājs norādīts /pers. A/, norādīts arī /pers. A/ tālruņa numurs /telefona numurs/ (lietas 27.lapa).

Šādos apstākļos apgabaltiesa secina, ka pieteicēja vēstuli Nr.1 saņēma e-pasta adresē /elektroniskā pasta adrese Nr.1/ un vismaz 2019.gada 30.augustā ar to bija iepazinies pieteicējas valdes loceklis /pers. A/, jo padomes noteikto informācijas iesniegšanas termiņu varēja atrast, tikai iepazīstoties ar vēstules Nr.1 saturu.

Apgabaltiesa arī secina, ka /pers. A/, nosūtot atbildes vēstuli no citas e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese Nr.2/, kurā norādīts arī nosūtītāja vārds, ir paziņojis padomei e-pasta adresi, kurā ir sasniedzams, kā arī tālruņa numuru saziņai.

2019.gada 18.septembrī padome atkārtoti nosūtīja pieteicējai e-pasta vēstuli Nr.1 uz adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/, vienlaikus, atsaucoties uz /pers. A/ lūgumu, pagarinot informācijas iesniegšanas datumu līdz 2019.gada 20.septembrim (līdz nedēļas beigām) (lietas 28.lapa).

2019.gada 29.novembrī padome nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.2 uz e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese Nr.2/, jo līdz minētajam datumam pieteicēja padomes prasīto informāciju pamatlietā nebija sniegusi. Arī par šās e-pasta vēstules saņemšanu pieteicēja neiesniedza apstiprinājumu.

Padome iesniegusi pierādījumu, ka tās darbiniece /pers. D/ dažas dienas pēc 2019.gada 29.novembra (konkrēts datums nav norādīts) pa tālruņa numuru /telefona numurs/ sazinājās ar /pers. A/, kurš paskaidroja, ka iepazīsies ar vēstulēm Nr.1 un Nr.2 un sagatavos atbildi vēstulē Nr.2 norādītajā termiņā (2019.gada 5.decembrī sastādīta telefonogramma, lietas 31.lapas otrā pusē).

Pieteicēja paskaidrojumos nenoliedz, ka /pers. A/ ir bijusi šāda telefonsaruna, bet uzskata, ka nav pierādīts, ka /pers. A/ šajā sarunā apstiprināja vēstuļu Nr.1 un Nr.2 saņemšanu. Tomēr objektīvu pamatojumu šādam apgalvojumam pieteicēja

nav norādījusi. Pieteicējas norādītie apstākļi, ka pieteicēja nebija paziņojusi padomei tās valdes locekļa telefona numuru saziņai, padome nevarēja precīzi identificēt personu, kurai tā piezvanīja, kā arī zvana saņēmējs nevarēja identificēt personu, kura tai zvanīja, ka ir izplatīti krāpnieciski zvani un telefonogrammā atspoguļotās sarunas saturs tajā nav atspoguļots, – ir pretrunā lietas apstākļiem, kas apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem. Apgabaltiesa jau konstatēja, ka konkrēto tālruņa numuru pieteicēja padomei bija norādījusi /pers. A/ 2019.gada 30.augusta e-pasta vēstulē, telefonogrammā ir ietverts sarunas atstāsts, tostarp ziņas par to, ka sazvanītā persona apstiprināja, ka ir /pers. A/, ka viņam izskaidrots par informācijas pieprasījumiem un ka viņš apstiprināja, ka sagatavos atbildi vēstulē Nr.2 noteiktajā termiņā. Bažas par telefonkrāpniekiem pieteicēja padomei neizteica, turklāt pieteicēja arī tiesai nav ticami paskaidrojusi, kāpēc tā tomēr turpināja ignorēt padomes informācijas pieprasījumus, ja telefonsarunā par tiem tika atgādināts.

Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts tas, ka pēc vēstules Nr.2 nosūtīšanas pieteicējai, izmantojot tālruņa numuru, pa kuru bija sasniedzams pieteicējas valdes loceklis, tika izskaidrots, ka pieteicējai ir nosūtīts informācijas pieprasījums un ka tās pienākums ir sniegt uz to atbildi. Apgabaltiesa nepiešķir ticamību, ka pa tālruņa numuru /telefona numurs/, kuru padomei /pers. A/ bija norādījis kā savu, ar padomes pārstāvi sarunājās cita persona. Turklāt /pers. A/ nav pamatojis, ka šo tālruni izmanto citas personas un kāpēc, ja sarunājusies būtu cita persona, tā ir uzdevusies par /pers. A/ un nav viņu par šādu sarunu informējusi.

Faktam, ka padomes vēstules Nr.1 un Nr.2 vispirms, iespējams, saņēma pieteicējas tehniskie darbinieki, nevis valdes loceklis, lietā nav būtiska nozīme. Apgabaltiesa secināja, ka vismaz 2019.gada 30.augustā pieteicējas valdes loceklis bija iepazinies ar vēstules Nr.1 saturu, kā arī par vēstules Nr.2 nosūtīšanu vismaz 2019.gada 5.decembrī bija personīgi informēts telefonsarunā.

Attiecībā par vēstules Nr.3 nosūtīšanu lietā konstatējams, ka padome 2020.gada 15.jūnijā to nosūtīja ierakstītā vēstulē uz pieteicējas juridisko adresi /adrese A/. 2020.gada 20.jūlijā padomē tika saņemta valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" atpakaļ nosūtīta vēstule Nr.3 sakarā ar atzīmi, ka beidzies glabāšanas laiks (lietas 37.lapa). Tātad padome pareizi secināja, ka adresāts juridiskajā adresē nebija sasniedzams un neatsaucās uz valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" nosūtīto paziņojumu.

Apgabaltiesa secina, ka konstatētajos apstākļos vismaz līdz 2020.gada 20.jūlijam pieteicēja vēstuli Nr.3, kura tika nosūtīta uz tās juridisko adresi, faktiski nesaņēma.

Pieteicēja apgabaltiesai norādīja, ka Valsts adrešu reģistrā bija veiktas izmaiņas un sakarā ar to pieteicējas juridiskā adrese /adrese A/ nepastāvēja un tās vietā bija reģistrēta adrese /adrese B/. Pieteicēja pamato, ka nav nekustamā īpašuma īpašniece, tāpēc par adreses maiņu nezināja.

Apgabaltiesa norāda, ka, pirmkārt, pieteicējas pienākums ir būt sasniedzamai ar valsti tās reģistrētajā juridiskajā adresē un reģistrēt pareizu juridisko adresi. Tas ietver arī personas atbildību, ka reģistrētā juridiskā adrese vienmēr ir korekta. Atsaukšanās uz grūtībām sekot līdzi, vai adrese Valsts adrešu reģistrā nav mainīta, neietekmē minētos pienākumus. Otrkārt, no atzīmes valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" atpakaļsūtītajā vēstulē Nr.3 redzams, ka sūtījums nav atpakaļsūtīts tādēļ, ka adresāts nav zināms vai mainīta adrese, bet gan tāpēc, ka beidzies uzglabāšanas laiks. Tas nozīmē, ka pastnieks identificēja adresi /adrese A/ un adresātu, pat ja tobrīd jau bija veiktas izmaiņas Valsts adrešu reģistrā uz adresi /adrese B/. Tātad pieteicējas atsaukšanās, ka vēstuli Nr.3 tā nesaņēma adreses maiņas dēļ, neatbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem. Vēstuli tā nesaņēma tāpēc, ka pasta piegādes brīdī neatradās /adrese B/ un ignorēja pastnieka atstāto paziņojumu par pasta sūtījumu. Vēl jo vairāk to apstiprina pieteicējas paskaidrotais, ka tā jau pēc adreses maiņas periodiski saņēma pasta sūtījumus, kas bija adresēti /adrese A/.

[11] Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicēja informācijas pieprasījumus saņēma, proti, vēstules Nr.1 un Nr.2 tā saņēma faktiski attiecīgi vismaz 2019.gada 30.augustā un 2020.gada 20.jūlijā, savukārt vēstuli Nr.3 tā faktiski nesaņēma no savas gribas atkarīgu jeb subjektīvu iemeslu dēļ. Līdz ar to pieteicējas pienākums bija sniegt pieprasīto informāciju padomes norādītājā termiņā.

[12] Par pieteicējas argumentiem, ka padome neievēroja tiesību normās noteikto kārtību, kādā no personas var pieprasīt informāciju, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Paziņošanas likuma 3.pants noteic dokumentu paziņošanas vispārīgos noteikumus. Proti, dokumentu paziņošanu iestāde veic: 1) uz vietas iestādē vai piegādājot ar tās norīkota darbinieka vai ziņneša starpniecību; 2) izmantojot pasta pakalpojumus; 3) izmantojot elektroniskos sakarus; 4) publiski (pirmā daļa). Ja ārējā normatīvajā aktā nav noteikts konkrēts dokumenta paziņošanas veids, iestāde pati izvēlas tādu veidu, kas nodrošinātu atbilstošu dokumenta paziņošanu adresātam. Iestāde pēc iespējas ņem vērā adresāta norādīto dokumenta paziņošanas veidu (otrā daļa). Adresātam ir pienākums pieņemt iestādes paziņoto dokumentu (trešā daļa).

No minētā regulējuma izriet princips, ka iestāde var izvēlēties kādu no likumā paredzētajiem veidiem dokumentu paziņošanai un iestāde vispārīgi pati izvēlas tādu veidu, kas nodrošinātu atbilstošu dokumenta paziņošanu adresātam, ja vien ārējā normatīvajā aktā nav noteikts konkrēts dokumenta paziņošanas veids.

Apgabaltiesa nekonstatē, ka kādā ārējā normatīvajā aktā ir noteikts konkrēts padomes informācijas pieprasījuma paziņošanas veids. Tāpēc padome varēja izvēlēties veidu, ar kuru tā pieteicēju varēja sasniegt. Padomes mērķis bija pieteicēju sasniegt, nevis nosūtīt informācijas pieprasījumu veidā, lai pieteicēja to nesaņemtu un tādējādi tai iestātos atbildība par informācijas nesniegšanu. Lietas materiāli apstiprina, ka padome izvēlējās atbilstošu saziņas veidu, jo informācijas pieprasījumi tika nosūtīti uz e-pasta adresēm, kurās pieteicēja bija sasniedzama, informācija tai tika sniegta pa

tālruņa numuru, kuru pieteicējas valdes loceklis bija norādījis saziņai, un vēstule Nr.3 tika nosūtīta uz pieteicējas juridisko adresi atbilstoši Paziņošanas likuma 4.panta otrajai daļai.

Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai bija no tiesību normām izrietošs pienākums sniegt padomes pieprasīto informāciju padomes noteiktajā termiņā.

[13] Paziņošanas likuma 3.panta piektajā daļā noteikts, ja rodas domstarpības par dokumenta paziņošanu, iestādei ir pienākums pierādīt dokumenta paziņošanas faktu. Ja adresāts apgalvo, ka dokumentu nav saņēmis, viņš šo apgalvojumu pamato, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no adresāta gribas bijuši par šķērsli dokumenta saņemšanai.

Ievērojot apgabaltiesas iepriekš izdarītos secinājumus, padome ir pierādījusi, ka tā vēstules Nr.1 , Nr.2 un N.3 pieteicējai ir paziņojusi atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām.

Apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai nebija no tiesību normām izrietoša paļāvība, ka tā informācijas pieprasījumu varēja saņemt tikai kādā noteiktā veidā nevis padomes izvēlētajā veidā.

Turklāt lietā arī ir pierādīts, ka vēstules Nr.1 un Nr.2 pieteicēja savlaicīgi faktiski saņēma, tā par pienākumu sniegt padomei informāciju bija informēta vismaz no 2019.gada 30.augusta, bet nebija to sniegusi līdz pat izskatāmās lietas ierosināšanai iestādē 2020.gada 27.augustā.

Tādējādi padomei lietā bija pamats piemērot Konkurences likuma 9.4panta pirmās daļas 1.punktu, otro un trešo daļu un noteikumu Nr.179 3.punktu.

[14] Pretēji pieteicējas viedoklim naudas soda samērīgums pārsūdzētajā lēmumā ir vērtēts, un apgabaltiesa nekonstatē tā nesamērīgumu. Nosakot naudas soda apmēru, padome ņēma vērā procesuālā pārkāpuma apstākļus, smagumu un ilgumu.

Attiecībā uz procesuālā pārkāpuma smagumu padome pārsūdzētajā lēmumā ņēma vērā, ka procesuālais pārkāpums ir izpaudies kā pieprasītās informācijas nesniegšana noteiktajā termiņā. Padome pareizi atzina, ka tirgus dalībnieka, kura rīcībā var būt informācija, kurai var būt nozīme izmeklējamā lietā, sadarbības pienākumam ir būtiska ietekme uz padomes lietā veikto izpētes darbību efektivitāti un Konkurences likuma 2.pantā noteiktā mērķa sasniegšanu, nodrošinot objektīvu un likumā noteiktajā termiņā izpētes lietas apstākļu savlaicīgu noskaidrošanu. Savukārt, ja tirgus dalībnieks pieprasīto informāciju nesniedz, tas kavē lietas izpētes mērķu sasniegšanu. Nesaņemot no pieteicējas nepieciešamo informāciju, tiek kavēta savlaicīga pamatlietas izmeklēšana.

Apgabaltiesa konstatē, ka, nosakot soda apmēru, padome ņēma vērā, ka pieteicēja nav lēmuma adresāts pamatlietā, bet ir definētā tirgus dalībnieks, tāpēc pieteicējas argumenti, ka tas nav ņemts vērā, ir pretrunā pārsūdzētajā lēmumā lemtajam.

Apgabaltiesa piekrīt padomes secinājumam, ka attiecībā uz pārkāpuma ilgumu pieteicējas darbības ir vērtējamas kā tirgus dalībnieka nesadarbošanās un šādas rīcības rezultātā tika liegts padomei objektīvi pārbaudīt informāciju vismaz desmit mēnešus un ka tika kavēta pamatlietas izmeklēšana būtiski ilgā laika periodā. Pieteicējas apsvērumi, ka padome nav tai ilgstoši sūtījusi atgādinājumu pēc vēstulēm Nr.1 un Nr.2, neietekmē secinājumu, ka pieteicēja informāciju nesniedza un kavēja pamatlietas izskatīšanu padomes minētajā termiņā. Pieteicējas pienākums bija sniegt informāciju jau pēc vēstules Nr.1 saņemšanas, līdz ar to pieteicēja bija informēta par pienākumu sniegt padomei pieprasīto informāciju tostarp periodā no 2019.gada 16.decembra līdz 2020.gada 15.jūnijam, tai pienākums sniegt informāciju nebija beidzies un vēl jaunu padomes atgādinājumu gaidīt nebija pamata.

Apgabaltiesa konstantē, ka pārsūdzētajā lēmumā padome pareizi norādīja, ka atbildības piemērošanai konkurences tiesībās prioritāri ir preventīvs raksturs. Atbildība tiek piemērota ar mērķi atturēt tirgus dalībniekus no līdzīgu pārkāpumu pieļaušanas nākotnē (ģenerālā prevencija), kā arī atbilstoši sodīt par pieļauto konkurences tiesību pārkāpumu (individuālā prevencija). Procesuālo pārkāpumu izdarīšanas gadījumā ģenerālās un individuālās prevencijas mērķis ir vienlīdz sasniedzams. Ievērojot minēto, padome pareizi atzina, ka apstāklis, ka pieteicēja uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi bija sniegusi informāciju, nemaina konstatēto par tās pieļauto ilgstošo pārkāpumu, pēc padomes pieprasījuma tās noteiktajā termiņā nesniedzot informāciju.

Atbilstoši noteikumu Nr.179 3.punktam naudas sodu aprēķina procentos no tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā pārskata (finanšu) gada neto apgrozījuma pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas. Tādējādi padome pamatoti izmantoja pēdējo noslēgto finanšu gadu pirms iestādes lēmuma, ar kuru tiek konstatēts pārkāpums, pieņemšanas. Pieteicējas neto apgrozījums 2019.gadā bija 3 731 756 euro (lietas 45.lapa).

Apgabaltiesa atzīst, ka padome izdarīja pareizus lietderības apsvērumus un saskaņā ar Konkurences likuma 9.4panta otro daļu uzlika pieteicējai naudas sodu 0,2% apmērā no pieteicējas pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, nosakot galīgo naudas sodu ir 7463 euro. Apgabaltiesa nesaskata naudas soda nesamērību par pieteicējas izdarīto pārkāpumu konkurences tiesību jomā.

[15] Šādos apstākļos pārsūdzētā lēmuma atcelšanai nav pamata, jo tas ir tiesisks.

Pārējie pieteicējas argumenti nav būtiski no tiesību viedokļa, tostarp pieteicējas atsaukšanās, ka tā ir atzinusi savu vainu, vaļsirdīgi nožēlo izdarīto un ir gatava kompensēt zaudējumus, sniedzot padomei profesionālas konsultācijas. No pieteicējas tiesai izteiktajiem argumentiem izriet, ka tā savu vainu neatzīst un izdarīto nenožēlo, līdz ar to piemērotais sods sasniedz soda mērķi, ka pieteicēja turpmāk šādus pārkāpumus nepieļaus. Pieteicējai bija iespēja un tiesības neiniciēt tiesvedības procesu un, atzīstot pārkāpumu, vienoties ar padomi par soda samazināšanu jeb administratīvā līguma noslēgšanu. Pieteicēja šīs tiesības nav izmantojusi.

Pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta otro daļu un Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt SIA „/Nosaukums A/" pieteikumu par Konkurences padomes 2020.gada 15.oktobra lēmuma Nr.14 „Par pārkāpuma konstatēšanu, naudas soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu" atcelšanu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente L.Vīnkalna

Tiesneses S.Gintere

K.Kalvāne